

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz wszystkim ministrom.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

386

ZARZĄDZENIE Nr 111 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 listopada 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) uprawnieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1960 r. w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) upraw-

nieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej (Monitor Polski Nr 35, poz. 174) uzupełnia się pkt 3 przez dodanie po wyrazie „nauczycielskich,” wyrazów „kulturalno-oświatowych i bibliotekarskich”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

387

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 21 listopada 1962 r.

w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) w związku z uchwałą nr 354 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji (Monitor Polski Nr 82, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wieloletnie plany rozwoju gospodarki narodowej ustalają racjonalne rozmieszczenie sił wytwórczych kraju.

2. Przez lokalizację ogólną inwestycji powinno się konsekwentnie realizować rozmieszczenie sił wytwórczych, ustalone w perspektywicznych planach rozwoju gospodarki narodowej i w planach regionalnych oraz w wieloletnich planach rozwoju gospodarki narodowej, w szczególności w zakresie rozmieszczenia inwestycji przemysłu, zapewniając jednocześnie efektywność rozwiązań w zakresie realizacji i eksploatacji inwestycji. Ponadto przy ustalaniu lokalizacji ogólnej inwestycji nieprzemysłowych należy uwzględnić potrzeby wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

3. Lokalizacja ogólna inwestycji powinna być uzasadniona analizą kosztów realizacji i eksploatacji inwestycji oraz analizą zasobów siły roboczej i sytuacji na rynku pracy, jak również perspektywicznych warunków demograficznych.

4. Wybór lokalizacji ogólnej inwestycji przemysłowych, których wymagania lokalizacyjne mogą być spełnione na różnych terenach, powinien być poprzedzony analizą kilku wybranych wariantów lokalizacyjnych, w tym co najmniej jednego wariantu na terenach niedostatecznie rozwiniętych gospodarczo i w miastach średniej wielkości, posiadających poniżej 15% ludności zatrudnionej w przemyśle.

§ 2. Decyzja ustalająca lokalizację ogólną inwestycji budowlanej określa miejsce wykonania zamierzonej inwestycji przez wskazanie jednostki podziału administracyjnego Państwa (osiedle, gromada, miasto, powiat), a w zakresie inwestycji liniowych (np. koleje, drogi, łączność itp.) przez wskazanie ogólnego przebiegu trasy z wymienieniem miejscowości krańcowych i ważniejszych pod względem gospodarczym miejscowości na trasie. Decyzja ta określa również podstawowe wielkości i warunki lokalizacyjne dla inwestycji.

§ 3. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą państwowych jednostek organizacyjnych, spółdzielni i związków spółdzielczych, związków kółek rolniczych, organizacji politycznych, organizacji społecznych i zawodowych oraz stowarzyszeń zarejestrowanych.

§ 4. 1. Ustalenia lokalizacji ogólnej wymagają:

- 1) budowa nowych zakładów przemysłowych, z wyłączeniem szybów naftowych,
- 2) inwestycje budowlane w istniejących zakładach przemysłowych, polegające na budowie nowych wydziałów produkcji podstawowej i nowych oddziałów o wartości kosztorysowej ponad 20 mln zł, powodujące:
 - a) wzrost zatrudnienia o ponad 25%,
 - b) zapotrzebowanie dodatkowego terenu, budowę nowych ujęć wody, kolektora bądź inne inwestycje towarzyszące.

2. Ponadto ustalenia lokalizacji ogólnej wymagają inwestycje polegające na budowie nowych:

- 1) gazociągów o znaczeniu ogólnokrajowym i regionalnym (bez komunalnych),
- 2) gazowni komunalnych,

- 3) wodociągów grupowych, oczyszczalni ścieków,
- 4) linii energetycznych o napięciu powyżej 15 kV,
- 5) sztucznych zbiorników w podstawowym budownictwie wodnym,
- 6) urządzeń melioracji podstawowych i sztucznych kanałów podstawowych,
- 7) zakładów mechanizacji rolnictwa,
- 8) lecznic, przychodni i punktów weterynaryjnych,
- 9) urządzeń elektryfikacyjnych wsi,
- 10) stacji inseminacyjnych,
- 11) ośrodków gospodarczych nowych państwowych gospodarstw rolnych,
- 12) linii kolejowych, z wyjątkiem łącznic i bocznic w obrębie węzłów i stacji,
- 13) portów morskich i śródlądowych obsługi publicznej,
- 14) autostrad,
- 15) dróg państwowych i lokalnych,
- 16) baz przedsiębiorstw transportu samochodowego,
- 17) lotnisk cywilnych,
- 18) stacji i studiów telewizyjnych,
- 19) linii telekomunikacyjnych o charakterze tranzytowym,
- 20) baz materiałowych oraz magazynów hurtowych,
- 21) zakładów gastronomicznych oraz pawilonów handlowych i usługowych wolno stojących nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym i sklepów wiejskich,
- 22) hoteli,
- 23) instytutów naukowo-badawczych,
- 24) wyższych uczelni,
- 25) szkół zawodowych i ogólnokształcących stopnia licealnego, specjalnych zakładów wychowawczych oraz przedszkoli i szkół podstawowych nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym,
- 26) wytwórni filmowych,
- 27) teatrów, domów kultury, kin,
- 28) szpitali, ośrodków zdrowia nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym,
- 29) obiektów sportowych wolno stojących, basenów krytych, stadionów,
- 30) sanatoriów, domów wczasowych, ośrodków turystyczno-wypoczynkowych,
- 31) ośrodków campingowych i moteli,
- 32) budynków administracyjnych na terenie miast wyłączonych z województw,
- 33) obiektów budownictwa specjalnego w zakresie obronności kraju.

3. W przypadkach uzasadnionych specyfiką gospodarczą i lokalnymi warunkami, wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji mogą rozszerzyć zakres ustalania lokalizacji ogólnej inwestycji o:

- 1) budownictwo mieszkaniowe,
- 2) budownictwo administracyjne,
- 3) złołki nie objęte osiedlowym budownictwem mieszkaniowym.

4. Inwestycje objęte terenowym planem gospodarczym miast wyłączonych z województw i miast stanowiących powiaty, realizowane na terenie tych miast, nie wymagają ustalania lokalizacji ogólnej.

§ 5. Lokalizacja ogólna ustalana jest zbiorczo w wieloletnich planach gospodarczych narodowych lub wojewódzkich albo w formie decyzji jednostkowej.

§ 6. 1. Wytyczne dotyczące opracowania wieloletnich planów rozwoju gospodarki narodowej obejmują również wytyczne dotyczące polityki lokalizacyjnej. Łącznie z materiałami do opracowania projektu wieloletniego planu gospodarczego właściwi ministrowie opracują wnioski co do lokalizacji ważniejszych inwestycji przemysłowych, przewidzianych w projektach tych planów. W zakresie inwestycji

objętych planem terenowym wnioski takie opracują jednostki nadrzędne inwestora. Projekty zbiorczego określenia lokalizacji ogólnej ważniejszych inwestycji przemysłowych opracowuje Komisja Planowania przy Radzie Ministrów (zwana dalej w skrócie „Komisją Planowania”), a w zakresie inwestycji objętych planem terenowym — wojewódzka komisja planowania gospodarczego.

2. Jeżeli wieloletni narodowy plan gospodarczy nie zawiera ustaleń co do lokalizacji ogólnej niektórych inwestycji objętych tym planem, lokalizację ogólną tych inwestycji ustala Rada Ministrów.

§ 7. 1. Zbiorczy projekt lokalizacji ogólnej ważniejszych inwestycji objętych planem terenowym uchwalany jest przez rady narodowe w wieloletnich planach gospodarczych województw.

2. W zakresie inwestycji planu terenowego jednostki objęte planowaniem terenowym opracowują projekty zbiorcze lokalizacji ogólnej inwestycji jednostek podległych i przedstawiają je wojewódzkim organom do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji, które na tej podstawie opracowują zbiorczy projekt lokalizacji ogólnej ważniejszych inwestycji w województwie na tle istniejącej sieci urządzeń i potrzeb poszczególnych powiatów i miast.

3. Zbiorcze projekty lokalizacji ogólnej inwestycji, dla których lokalizację ogólną ustalają wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji, opiniowane są przez powiatowe organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 8. 1. Komisja Planowania ustala lokalizację ogólną następujących inwestycji budowlanych jednostek objętych planowaniem centralnym:

- 1) nowych zakładów przemysłowych realizowanych przez jednostki objęte planowaniem centralnym,
- 2) inwestycji budowlanych w istniejących zakładach przemysłowych, polegających na budowie nowych wydziałów produkcji podstawowej o orientacyjnej wartości kosztorysowej powyżej 100 mln zł,
- 3) gazociągów o znaczeniu ogólnokrajowym,
- 4) linii kolejowych o długości powyżej 10 km,
- 5) linii energetycznych o napięciu powyżej 60 kV,
- 6) autostrad,
- 7) lotnisk cywilnych, portów morskich i śródlądowych,
- 8) stacji i studiów telewizyjnych,
- 9) linii telekomunikacyjnych o charakterze tranzytowym,
- 10) wytwórni filmowych,
- 11) wyższych uczelni,
- 12) instytutów naukowo-badawczych,
- 13) sanatoriów,
- 14) inwestycji budownictwa specjalnego w zakresie obronności kraju,
- 15) inwestycji określonych w § 9 ust. 2, których lokalizacja ogólna nie została ustalona przez właściwy wojewódzki organ do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji na skutek rozbieżności stanowisk.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przedstawia Radzie Ministrów sprawy lokalizacji ogólnej inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, inwestycji o skomplikowanych warunkach lokalizacyjnych, jak również inwestycji, co do których powstała rozbieżność stanowisk w sprawie lokalizacji ogólnej pomiędzy organami naczelnymi lub prezydiami wojewódzkich rad narodowych, oraz sprawy lokalizacji ogólnej inwestycji przedstawiane Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przez właściwe zjednoczenie wiodące w ciągu 14 dni od daty powzięcia decyzji przez wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 9. 1. Powiatowe organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji ustalają lokalizację ogólną dla następujących no-

wych inwestycji budowlanych o lokalnym zasięgu oddziaływania:

- 1) ośrodków gospodarczych nowych państwowych gospodarstw rolnych,
- 2) punktów weterynaryjnych, stacji inseminacyjnych o wartości kosztorysowej poniżej 1 mln zł,
- 3) dróg lokalnych,
- 4) pawilonów handlowych i usługowych wolno stojących o wartości kosztorysowej poniżej 1 mln zł, zakładów gastronomicznych (nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym), sklepów wiejskich,
- 5) szkół podstawowych, przedszkoli i ośrodków zdrowia nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym,
- 6) ośrodków campingowych,
- 7) gromadzkich domów kultury,
- 8) kin wiejskich.

2. Wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji ustalają lokalizację ogólną dla wszystkich inwestycji określonych w § 4, wymagających ustalenia lokalizacji ogólnej, a nie zastrzeżonych do kompetencji innych organów (§ 8 i § 9 ust. 1).

3. Ponadto wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji ustalają również lokalizację ogólną tych inwestycji spośród wymienionych w ust. 1, dla których lokalizacja ogólna nie została ustalona przez powiatowy organ do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji na skutek rozbieżności stanowisk.

4. Wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji mogą zastrzec do swoich kompetencji ustalenie lokalizacji ogólnej inwestycji określonych w § 4 ust. 3.

5. Wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji w miarę powstawania warunków mogą przekazywać kompetencje w zakresie ustalania lokalizacji niektórych inwestycji powiatowym organom do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

6. Właściwymi organami prezydiów rad narodowych do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji są terenowe komisje planowania gospodarczego.

§ 10. Wnioski o wydanie decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji opracowują i przedstawiają:

- 1) w sprawach należących do kompetencji Komisji Planowania — organ naczelny inwestora,
- 2) w sprawach należących do kompetencji terenowych organów do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji — jednostki nadrzędne inwestora (a w odniesieniu do inwestycji planu terenowego — jednostki objęte planowaniem terenowym).

§ 11. 1. W zakresie inwestycji przemysłowych, których wymagania lokalizacyjne mogą być spełnione na różnych terenach, przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o lokalizacji ogólnej właściwy organ występuje do Komisji Planowania w odniesieniu do inwestycji jednostek objętych planowaniem centralnym, a do odpowiedniego wojewódzkiego organu do spraw lokalizacji ogólnej w odniesieniu do inwestycji objętych planowaniem terenowym o udzielenie wstępnych wytycznych co do lokalizacji ogólnej inwestycji. Dla uzyskania powyższych wytycznych należy przedstawić ogólną charakterystykę inwestycji zawierającą podstawowe wielkości projektowanej inwestycji (program produkcji, koszt inwestycji, wielkość zatrudnienia i powiązania z rejonami surowcowymi i rejonami zbytu).

2. Udzielanie wstępnych wytycznych polegających na określaniu powiatów i miast, które inwestor powinien uwzględnić jako warianty przy opracowaniu wniosku w sprawie lokalizacji ogólnej, powinno nastąpić w ciągu trzech tygodni od daty złożenia charakterystyki. Wstępne wytycz-

ne powinny wynikać z zasad rozmieszczenia sił wytwórczych i opierać się na zbadanych aktualnych potrzebach i możliwościach rozwojowych poszczególnych terenów.

3. Wniosek o wydanie decyzji o lokalizacji ogólnej powinien być złożony przez właściwe organy najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania wytycznych, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisy ust. 1—3 nie mają zastosowania do kopalń, których lokalizacja uzależniona jest od zbadania i ustalenia zasobów złóż zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 12. 1. Wniosek o lokalizację ogólną dla inwestycji przemysłowych powinien zawierać:

- 1) charakterystykę projektowanej inwestycji dla poszczególnych etapów realizacji, określającą orientacyjnie:
 - a) program produkcji na tle wieloletnich potrzeb gospodarki narodowej oraz technologię produkcji,
 - b) koszt i etapy realizacji inwestycji na tle wieloletniego programu inwestycyjnego w danej dziedzinie,
 - c) wielkość oraz rodzaj surowców i półfabrykatów oraz źródła i kierunki zaopatrzenia,
 - d) wielkość i kierunki kooperacji,
 - e) obszary zaopatrzenia w gotowe wyroby i kierunki ich zbytu,
 - f) wielkość zatrudnienia i źródła pokrycia potrzeb w tej dziedzinie oraz wymagania pod względem kwalifikacji siły roboczej,
 - g) niezbędną wielkość terenu pod zabudowę wraz z inwestycjami towarzyszącymi,
 - h) wielkość zapotrzebowania energii elektrycznej, gazu i pary z podaniem źródeł zaopatrzenia,
 - i) ilość i jakość wody, ilość i skład odprowadzanych ścieków oraz sposób oczyszczania ścieków,
 - j) stopień szkodliwości lub uciążliwości zakładu dla otoczenia ze względu na wycieki, zadymienie, hałas itp.,
 - k) zapotrzebowanie izb na mieszkania dla pracowników, w tym ilość izb w budownictwie zakładowym i awaryjnym,
- 2) omówienie rozmieszczenia istniejących zakładów podobnego typu w kraju lub województwie (z wyjątkiem elektrowni),
- 3) propozycje co do udziału w realizacji inwestycji towarzyszących,
- 4) analizę przedstawionych wariantów lokalizacji ogólnej inwestycji wraz z wnioskiem co do lokalizacji ogólnej,
- 5) inne dane i materiały, uzasadniające wniosek.

2. W razie potrzeby właściwe organy ustalające lokalizację ogólną inwestycji przemysłowych mogą zażądać dodatkowych danych uzupełniających wniosek, nie wymienionych w ust. 1.

§ 13. 1. Analiza przedstawionych co najmniej 3 wariantów lokalizacji ogólnej inwestycji przemysłowych, których wymagania lokalizacyjne mogą być spełnione na różnych terenach (o której mowa w § 12 ust. 1 pkt 4), powinna uwzględniać:

- 1) analizę porównania czynników mających podstawowy wpływ na kształtowanie się kosztów eksploatacji inwestycji, a w szczególności:
 - a) zbadanie warunków powiązań z bazą surowcową i rynkiem zbytu, wielkości, kierunków i kosztów przewozu masy surowców oraz materiałów do produkcji,
 - b) zbadanie wielkości, kierunków i kosztów przewozu masy towarowej gotowych wyrobów,
 - c) zbadanie wielkości i kierunków kooperacji,
 - d) porównanie wielkości masy towarowej, dowożonej do zakładu i wywożonej z zakładu,

- e) określenie specyficznych czynników lokalizacyjnych dla danego zakładu, jak wymagania z punktu widzenia zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz, wodę i inne,
- f) zbadanie wielkości zatrudnienia i źródła pokrycia potrzeb w tej dziedzinie;
- 2) orientacyjne zbadanie czynników mających wpływ na kształtowanie kosztów realizacji inwestycji podstawowych i inwestycji towarzyszących, wynikających z warunków lokalizacji szczegółowej, a przede wszystkim:
- kosztów rozwiązania transportu zewnętrznego inwestycji (doprowadzenia bocznicy kolejowej, drogi wodnej itp.),
 - kosztu doprowadzenia energii elektrycznej,
 - kosztu zaopatrzenia w wodę,
 - kosztu uzbrojenia terenu w urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne oraz w urządzenia służące do oczyszczania i odprowadzania ścieków,
 - stopnia uciążliwości inwestycji dla otoczenia,
 - kosztu budownictwa mieszkaniowego,
 - wymagań z zakresu komunikacji miejskiej,
 - innych kosztów;
- 3) porównanie łączne dla poszczególnych wariantów lokalizacji kosztów realizacji i eksploatacji inwestycji.
2. Jeżeli chodzi o inwestycje przemysłowe związane z rejonami zaopatrzenia i rynkami zbytu, analiza lokalizacji zakładu powinna ponadto obejmować zbilansowanie mocy produkcyjnych i zapotrzebowania na wyroby lub usługi danego typu według województw bądź powiatów. Niedobory mocy produkcyjnych w stosunku do przewidywanej wielkości zapotrzebowania wskazują na potrzebę budowy nowych mocy produkcyjnych lub usługowych i określają rejony, w których należy dokonać wyboru wariantów lokalizacji ogólnej.

3. Jeżeli chodzi o inwestycje przemysłowe związane z bazą surowcową, analiza lokalizacyjna powinna obejmować uzasadnienie celowości gospodarczej i opłacalności ekonomicznej eksploatacji tej bazy.

§ 14. 1. Do wniosku o ustalenie lokalizacji ogólnej inwestycji przemysłowych jednostki występujące z wnioskami dołączają:

- opinię właściwego zjednoczenia wiodącego utworzonego zgodnie z uchwałą nr 193 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Monitor Polski Nr 56, poz. 268),
- opinię właściwego organu państwowej administracji geologicznej dotyczącą ustalania zasobów złóż kopalin — w odniesieniu do inwestycji przemysłowych opartych na bazie surowców mineralnych,
- opinię właściwego organu gospodarki wodnej, jeżeli inwestycja wiąże się z poborem wody i odprowadzaniem ścieków,
- opinię Ministerstwa Komunikacji lub właściwej dyrekcji okręgowej kolei państwowych, jeżeli inwestycja powodować będzie zwiększenie przewozów wymagających rozbudowy urządzeń kolejowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

2. Ponadto w odniesieniu do inwestycji przemysłowych, dla których lokalizację ogólną ustala Komisja Planowania, jednostki występujące z wnioskami przedstawiają opinię właściwego terenowego organu do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji, wydaną w porozumieniu z właściwym organem miejscowego planowania przestrzennego.

§ 15. 1. Wniosek o lokalizację ogólną inwestycji nieprzemysłowych, wymagających ustalenia lokalizacji ogólnej, powinien zawierać:

- charakterystykę projektowanej inwestycji ustalającą program produkcji lub usług, wielkość nakładów, wielkość zatrudnienia, rejony zaopatrzenia lub usług,

- rozmieszczenie lub sieć inwestycji tego typu w kraju, województwie lub powiecie,
- wielkość potrzebnego terenu i urządzenia niezbędne do prawidłowego funkcjonowania inwestycji, wielkość inwestycji towarzyszących,
- opracowanie co najmniej 2 wariantów lokalizacji ogólnej i analizę wraz ze szczegółowym uzasadnieniem wariantu wybranego.

2. W razie potrzeby właściwe organy ustalające lokalizację ogólną inwestycji mogą zażądać dodatkowych danych uzupełniających wniosek.

§ 16. 1. Komisja Planowania przed wydaniem decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji zasięga opinii Komitetu Pracy i Płac, a wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji zasięgają opinii wydziału zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Komisja Planowania przed wydaniem decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji nieprzemysłowych zasięga ponadto opinii właściwego wojewódzkiego organu do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

3. Opinia wojewódzkiego organu do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji (§ 14 ust. 2) opracowana w porozumieniu z właściwymi wydziałami prezydiów wojewódzkich rad narodowych powinna określać:

- możliwość zapewnienia siły roboczej o odpowiednich kwalifikacjach w mieście i bezpośredniej okolicy,
- możliwość wykorzystania rezerw gospodarczych terenu, zaopatrzenia w wodę, doprowadzenia energii elektrycznej, gazu, możliwości odprowadzania ścieków, połączenia z siecią kolejową, siecią drogową i drogami wodnymi,
- warunki fizjograficzne,
- możliwość wykorzystania rezerw budownictwa mieszkaniowego,
- inne szczegółowe warunki realizacji inwestycji.

4. Wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji przed wydaniem decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji zasięgają opinii powiatowych organów do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 17. 1. Przewodniczący Komisji Planowania udzielając wytycznych, o których mowa w § 11 ust. 1 i 2, może ustanowić obowiązek opracowania i przedstawienia przez organy naczelnego inwestora projektu niezbędnego zakresu i wielkości inwestycji towarzyszących, a w szczególności inwestycji:

- energetycznych,
- komunikacyjnych (kolejowych, drogowych, żeglugowych i łączności),
- gospodarki wodnej,
- komunalnych,
- budownictwa mieszkaniowego,
- kulturalnych i socjalnych.

2. Organy naczelnego inwestora określają zakres i wielkość inwestycji towarzyszących po wskazaniu terenu lub uzgodnieniu z organem miejscowego planowania przestrzennego swoich propozycji lokalizacyjnych zgodnie z § 14 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalania lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych i stref ochronnych oraz wyrażania zgody na zmianę sposobu wykorzystania terenu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 62, poz. 268 i z 1962 r. Nr 20, poz. 82).

3. Na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i prezydium wojewódzkich rad narodowych określają swój udział w realizacji inwestycji towarzyszących, o których mowa w ust. 1.

§ 18. 1. Ustalenie lokalizacji ogólnej powinno być poprzedzone opinią warunków lokalizacji szczegółowej, opracowaną przez wydziały budownictwa, urbanistyki i architektury na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania, jak również w zakresie inwestycji przemysłowych na terenie:

- 1) Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego obejmującego miasta: Będzin, Bytom, Chorzów, Czeladź, Dąbrowa Górnicza, Gliwice, Katowice, Mysłowice, Ruda Śląska, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, Zabrze oraz powiaty: gliwicki, tyski i tarnogórski,
- 2) Rybnickiego Okręgu Przemysłowego,
- 3) miast wyłączonych z województw oraz miast: Białego-
stoku, Bydgoszczy, Częstochowy, Gdańska, Gdyni, Kielc,
Lublina, Radomia, Sopotu, Szczecina, Torunia i Wał-
brzycha,

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą obiektów z zakresu inwestycji przemysłowych przewidzianych do wzniesienia na terenach zamkniętych istniejących zakładów górniczych i energetycznych.

§ 19. Opinia organów miejscowego planowania przestrzennego powinna zawierać ocenę warunków realizacji inwestycji oraz prawidłowości i możliwości lokalizacji szczegółowej z punktu widzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta lub osiedla. W odniesieniu do ważniejszych inwestycji na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania opinia organów miejscowego planowania przestrzennego powinna dotyczyć poza warunkami realizacji inwestycji podstawowej również określonych przez inwestora warunków realizacji inwestycji towarzyszących.

§ 20. Zasady i tryb ustalania lokalizacji ogólnej inwestycji budownictwa specjalnego w zakresie obronności kraju określają odrębne przepisy, wydane przez właściwych ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania i Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 21. 1. Wojewódzkie i powiatowe organy ustalające lokalizację ogólną inwestycji wydają decyzje o lokalizacji ogólnej inwestycji w ciągu miesiąca od dnia złożenia kompletnego wniosku.

2. Dowodem ustalenia lokalizacji ogólnej jest decyzja wydana przez właściwy organ ustalający lokalizację ogólną inwestycji według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

3. Przy wydawaniu decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji w pasie granicznym należy uwzględnić odpowiednie porozumienia międzynarodowe w zakresie zagospodarowania terenów przygranicznych.

§ 22. Ustalenia lokalizacji ogólnej inwestycji przemysłowych wymagają ponownego ustalenia (§ 5) w przypadku, gdy w toku opracowania założeń inwestycji, bliższego rozeznania procesów produkcyjnych, postępu technicznego — następuje zmiana pierwotnych podstaw, na których lokalizacja została ustalona, w szczególności w razie zwiększenia o ponad 25% stanu zatrudnienia, nakładów inwestycyjnych lub programu inwestycji towarzyszących albo w razie zasadniczej zmiany rejonów zaopatrzenia w surowce, kierunków kooperacji i rynków zbytu.

§ 23. 1. Decyzje w sprawie ustalenia lokalizacji ogólnej inwestycji przekazuje:

- 1) Komisja Planowania:
 - a) właściwemu wnioskodawcy,
 - b) właściwej wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,
 - c) właściwym wojewódzkim organom miejscowego planowania przestrzennego,
 - d) inwestorowi, o ile dotyczy ona rozbudowy istniejącego zakładu;
- 2) wojewódzki organ do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji:

- a) właściwemu wnioskodawcy,
 - b) Komisji Planowania,
 - c) właściwym wojewódzkim organom miejscowego planowania przestrzennego,
 - d) właściwej powiatowej komisji planowania gospodarczego,
 - e) właściwemu zjednoczeniu wiodącemu;
- 3) powiatowy organ do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji:
- a) wnioskodawcy,
 - b) wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,
 - c) powiatowemu organowi miejscowego planowania przestrzennego.

2. W razie powzięcia decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji na terenach położonych w pobliżu (w odległości 10—15 km) granicy województwa lub powiatu zobowiązuje się właściwe organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji do powiadomienia o powziętej decyzji zainteresowane sąsiednie terenowe komisje planowania gospodarczego.

§ 24. 1. W razie nierozpoczęcia realizacji inwestycji decyzja jednostkowa w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji, objętych planem centralnym, traci moc po upływie 5 lat, a objętych planem terenowym — po upływie 3 lat od daty wydania.

2. Zaniechanie realizacji inwestycji w planach gospodarczych jest równoznaczne z uchYLENIEM decyzji o lokalizacji ogólnej tej inwestycji.

§ 25. W celu umożliwienia odpowiedniego pogłębienia prac w zakresie lokalizacji ogólnej inwestycji ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i prezydja wojewódzkich rad narodowych podejmą prace nad analizami w zakresie lokalizacji ważniejszych inwestycji przewidzianych do objęcia planem wieloletnim na 2 lata przed opracowaniem tego planu. W analizach dotyczących lokalizacji ogólnej inwestycji przemysłowych należy uwzględnić w szczególności:

- 1) racjonalne rozmieszczenie sił wytwórczych w kraju przy uwzględnieniu wymagań efektywności inwestycji,
- 2) wykorzystanie w maksymalnym stopniu możliwości aktywizacji gospodarczej powiatów i miast niedostatecznie rozwiniętych w razie realizacji inwestycji przemysłowych, których wymagania lokalizacyjne mogą być spełniane na różnych terenach.

§ 26. Ministrowie nadzorujący jednostki przemysłowe w porozumieniu z Komisją Planowania opracują w terminie 4 miesięcy od daty wejścia w życie zarządzenia instrukcje w sprawie metod opracowywania analiz lokalizacyjnych dostosowane do specyfiki inwestycji w poszczególnych gałęziach przemysłu.

§ 27. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydja rad narodowych miast wyłączonych z województw.

2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o prezydiach powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydja miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 28. Odwołanie od decyzji organów ustalających lokalizację ogólną inwestycji do organów wyższego szczebla następuje na zasadach i w trybie przewidzianych w kodeksie postępowania administracyjnego.

§ 29. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Prezesa Komitetu Urbanistyki i Architektury z dnia 29 lipca 1957 r. — Przepisy o lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 67, poz. 408).

§ 30. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. (poz. 387).

..... dnia 196 .. r.

Znak

Na pismo z dnia

znak

Do

.....
.....

ZAŚWIADCZENIE LOKALIZACJI OGÓLNEJ Nr

Na podstawie § 2 uchwały nr 354 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji (Monitor Polski Nr 82, poz. 385) i § 21 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych (Monitor Polski Nr 82, poz. 387)

.....
.....
(nazwa organu powołanego do ustalania lokalizacji ogólnej)

ustala lokalizację ogólną:

.....
.....

Uwagi:

.....
.....
.....

(pieczęć okrągła)

Organ powołany do ustalania lokalizacji ogólnej inwestycji

Do wiadomości otrzymuje:

1)

2)

3)

.....
(podpis)

U w a g a: Zaświadczenie wydaje się również w razie zbiorczego ustalenia lokalizacji ogólnej inwestycji.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.